

F. t. l. om garantier til finansieringsinstitutter inden for detailhandelen.

kunne være bundet af de sædvanlige bankmæssige krav om sikkerhed, men må træffe afgørelse efter en samlet vurdering af ansøgernes økonomiske, personlige og faglige kvalifikationer og en analyse af forretningens og kvarterets muligheder. Dette forudsætter, at de til instituttet indsendte andragender er grundigt udarbejdede og ledsaget af butiksplaner, omsætningsanalyser, driftsbudgetter, finansieringsplaner m. v.

Da institutternes virksomhed vil bestå i ydelse af sikkerhed for lån, for hvilke låntagerne ikke selv vil kunne yde fuldstændig reel sikkerhed, og som følgelig vil være forbundet med en vis tabsrisiko for instituttet, må der ved afgørelsen af, om der vil kunne ydes en statsgaranti, blive lagt vægt på, at der til instituttet er knyttet en passende administration, der tilsikrer en forsvarlig sagkyndig sagsbehandling. Det bør således normalt være et vilkår for ydelse af en statsgaranti, at instituttet har en sådan størrelse, at det er i stand til at oprette et sekretariat med fast ansat medhjælp med den nødvendige teknisk-økonomiske sagkundskab til vurdering af den enkelte låntagers projekt. For at opnå en statsgaranti må det normalt være et vilkår, at instituttets egenkapital mindst udgør 500.000 kr.

Der bør kun kunne ydes statsgaranti til finansieringsinstitutter, der er eller bliver oprettet af landsomfattende sammenslutninger af detailhandlende, fortrinsvis erhvervsorganisationer, der har til formål mere generelt at varetage en branches erhvervs-mæssige interesser, og garantiene vil blive søgt fordelt på rimelig måde mellem de forskellige områder af detailomsætningen.

For at tilsikre en sagkyndig administration og en vis ensartethed tilsigtes der kun ydet statsgaranti til et begrænset antal finansieringsinstitutter inden for hvert erhvervsområde. Mindre brancheorganisationer, der ikke vil være i stand til selvstændigt at tilvejebringe et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og det fornødne administrationsapparat, vil blive opfordret til at indlede et samarbejde med en hovedorganisation inden for detailhandelen, hvortil de har en naturlig tilknytning, og som vil kunne forestå og koordinere administrationen af de pågældende organisationers investeringsbestrebelse.

Et finansieringsinstituts adgang til at påtage sig forpligtelser vil normalt efter aftale med de private pengeinstitutter være begrænset i forhold til instituttets egenkapital. For de eksisterende institutters vedkommende er begrænsningen fastsat fra 4 til 10 gange egenkapitalen.

Til § 2.

Da den med lovforslaget tilsigtede finansierings-

bistand som foreslået af de forannævnte erhvervsorganisationer ønskes ydet ud fra princippet hjælp til selvhjælp, kan statsgarantien normalt ikke overstige det beløb, der i øvrigt er tilvejebragt som ansvarlig kapital for det pågældende finansieringsinstitut. Som ansvarlig kapital vil kunne anses såvel indbetalt som ikke indbetalt garantikapital og oparbejdede reserver.

Når særlige forhold måtte tale herfor, kan garantien dog ydes med et beløb på indtil 150 pct. af den i øvrigt tilvejebragte kapital. Forudsætningen herfor må være, at det pågældende institut har virket en vis passende tid og i reglen ikke under 3 år, og at det under hensyn til de om instituttets drift foreliggende oplysninger er således indarbejdet, at det kan anses for forsvarligt at forhøje garantien.

Afgørende for garantiens udmåling er instituttets dokumenterede, i øvrigt tilvejebragte egenkapital ved garantiens ydelse. Såfremt egenkapitalen senere forøges f. eks. ved nye kapitalindskud eller ved oparbejdelse af reserver, vil en tidligere ydet garanti eventuelt kunne forhøjes.

Da det tilsigtes at undgå statslig medvirken i institutternes administration, har man fundet det hensigtsmæssigt, at garantien ydes i form af en art „tabskaution“, således at statens garanti kun kan gøres gældende i det omfang, instituttets kapital i øvrigt ikke kan dække dets forpligtelser.

Til § 3.

De hidtil oprettede finansieringsinstitutter er organiseret som selvejende institutioner, men også andre organisationsformer som f. eks. aktieselskaber vil kunne godkendes. Der vil i øvrigt ved handelsministeriets godkendelse af institutternes vedtægter blive tilstræbt et vist fællespræg.

Uden handelsministeriets samtykke bør et instituts egenkapital ikke helt eller delvis kunne udbetales til indskyderne eller andre, ligesom den ikke indbetalte garantikapital ikke vil kunne frigives uden forholdsmeæssig nedsættelse af statsgarantien. Instituttets overskud må ikke uden handelsministeriets samtykke kunne anvendes til andre formål end til dækning af tidligere underskud og henlæggelse til reservefonds.

I tilfælde af instituttets ophør må et eventuelt likvidationsprovenu ikke uden handelsministeriets samtykke kunne anvendes til andre formål end til fremme af almene brancheformål som f. eks. uddannelses- eller produktivitetsforanstaltninger.

Statens garanti indestår principielt uopsigeligt i garantiens løbetid, således at tab af en del af et instituts egenkapital normalt ikke vil medføre